

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jaroslava Škopka a soudců JUDr. Ondřeje Szalonnáse a Mgr. Jana Šmakala ve věci

žalobce: **Mgr. L. R.**, narozeného dne X, bytem X,
zastoupeného Mgr. MUDr. Janou Kollrossovou, advokátkou, sídlem
náměstí Republiky 202/28, 301 00 Plzeň,

proti
žalovanému: **Krajský úřad Plzeňského kraje**, sídlem Škroupova 1760/18, 301 00
Plzeň,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 10. 2020, č.j. PK-DSH/9501/20,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[I] Předmět řízení

1. Žalobce se žalobou ze dne 18. 12. 2020, Krajskému soudu v Plzni (dále jen „soud“) doručenou do datové schránky téhož dne, domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 10. 2020, č.j. PK-DSH/9501/20 (dále jen „napadené rozhodnutí“), a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení. Napadeným rozhodnutím bylo dle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), zamítnuto

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

žalobcovo odvolání a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Plzně (dále jen „Magistrát“ nebo „správní orgán I. stupně“), ze dne 20. 7. 2020, č.j. MMP/219710/20 (dále jen „prvoinstanční rozhodnutí“). Prvoinstančním rozhodnutím bylo dle § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu zastaveno řízení ve věci žalobcovy žádosti o upuštění od výkonu zbytku správního trestu zákazu činnosti spočívajícího v zákazu řízení všech motorových vozidel, neboť žádost se stala zjevně bezpředmětnou.

2. Práva a povinnosti účastníků provozu na pozemních komunikacích, řidičská oprávnění a řidičské průkazy jsou upraveny zákonem č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů. Správní řízení je upraveno správním řádem, řízení o přestupcích upravuje zákon č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „přestupkový zákon“).

[II] Žaloba

3. Žalobní námitky jsou koncentrované do bodu III. žaloby, který žalobce uvodil přesvědčením, že žalovaný správní orgán postupoval při vydání napadeného rozhodnutí nezákonně.
4. Dle žalobce musí být primární nejprve rozhodnutí o upuštění od zbytku trestu a až následně započítání již realizovaného trestu do doby, která zbyde poté, co je prominuta polovina trestu. Správní orgány by totiž v opačném případě uměle navyšovaly délku výkonu trestu vydáváním předběžných opatření za situace, kdy by bylo možné, aby bylo od výkonu trestu částečně upuštěno a kdy by tedy mohla být situace pro jednotlivé účastníky správního řízení výhodnější.
5. Navíc, v daném případě měl žalobce za to, že správní orgán postupoval při vydání napadeného rozhodnutí chybně, protože není pravdou, že by došlo k tomu, že by zápočet doby zadržení řidičského průkazu byl pravomocný.
6. Je pravdou, že ve výroku rozhodnutí Magistrátu města Plzně, Odboru správních činností, odd. dopravních přestupků, ze dne 2. 4. 2020, č.j. MMP/077670/20, sp. zn. SZ MMP/175637/19, je v rámci výroku o trestu proveden zápočet, a to doby od 19. 10. 2017 do 20. 2. 2019. Není však zřejmé v jakém rozsahu, když toto období je podstatně delší než uložená doba, a je tedy otázkou, jak správní orgán a v jaké části tuto dobu započtl. S ohledem na to, že v odvolacím rozhodnutí Krajského úřadu Plzeňského kraje, Odboru dopravy a silničního hospodářství, ze dne 11. 6. 2020, č.j. PK-DSH/5554/20, sp. zn. ZN/2385/DSH/19, není o této části výroku, tedy o zápočtu trestu zákazu činnosti rozhodnuto, nemohla tato část výroku nabýt právní moci. V uvedeném rozhodnutí je totiž pouze uvedeno, že se potvrzuje správní trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 9 měsíců, o započítání trestu v tomto výroku není rozhodnuto.
7. Je tedy zcela jednoznačné, že o odvolání v této části rozhodnutí správního orgánu prvního stupně nebylo rozhodnuto a že tedy před žádostí o prominutí zbytku trestu tento zápočet proveden formálně býti nemohl. Z tohoto důvodu je tedy argumentace napadeného rozhodnutí o tom, že byla žádost o upuštění od zbytku výkonu trestu spočívajícího v zákazu řízení všech motorových vozidel bezpředmětná, chybná.
8. Navíc je nutné konstatovat, že žalobce nikdy nesouhlasil s tím, aby mu do výkonu trestu byla započítávána celá doba, po kterou neměl řidičský průkaz. Správní orgán se ani nevyjádřil k tomu, co se má stát s dobou, po kterou mu byl zadržen řidičský průkaz a která

byla delší, než byl uložený trest. K tomuto nepřihlédl ani při ukládání trestu ani v rámci odvolacího řízení.

9. Žalobce byl tedy přesvědčen o tom, že jak správní orgán I. stupně, tak žalovaný postupovali chybně, když zcela chybně vyhodnotili právní podklady pro rozhodnutí o žádosti žalobce a z těchto důvodů o žádosti žalobce vůbec meritorně nerozhodli.
10. Žalobce byl toho názoru, že rozhodnutí o upuštění od výkonu zbytku trestu by bylo pro žalobce podstatně příznivějším, kdyby mohl získat řidičské oprávnění dříve a snížit tak dopady na svůj život, které byly zapříčiněny primárně nezákonně dlouhou dobou zadržování řidičského průkazu, na kterou žalobce opakovaně žalovaného i správní orgán prvního stupně upozorňoval.
11. Dle žalobce je protizákonné a protiústavní, aby správní orgány zadržovaly řidičský průkaz po dobu podstatně delší, než je hrozící trest a následně zhojovaly tuto situaci tím, že rozhodovaly tak, že není možné upustit od výkonu zbytku trestu zákazu řízení, protože již tato doba uplynula delším zadržováním řidičského průkazu.
12. Žalobce měl navíc za to, že je zcela zřejmé, že J. A., která rozhodovala o době zadržení řidičského průkazu, musí být podjatá ve věci rozhodování o upuštění od výkonu trestu zákazu řízení, když sama způsobila, že doba zadržení řidičského průkazu byla podstatně delší, než je uložený trest, a než je doba, po kterou mohlo být upuštěno od výkonu zbytku trestu. I tuto skutečnost žalobce uplatnil jako argument pro nezákonnost napadeného rozhodnutí.

[III] Vyjádření žalovaného k žalobě

13. Žalovaný se k věci vyjádřil v podání ze dne 19. 2. 2021, v němž setrval na svém názoru, že zápočet doby zadržení řidičského průkazu musí být dle § 93 odst. 1 písm. f) přestupkového zákona součástí výroku rozhodnutí o přestupku, jímž je obviněný uznán vinným. Právní moci tudíž nabývá spolu s rozhodnutím o přestupku. S ohledem na uvedené tak rozhodnutí o žádosti o upuštění od zbytku výkonu trestu nemůže předcházet výroku o zápočtu doby zadržení řidičského průkazu do doby výkonu uloženého trestu, neboť žádost podle § 47 odst. 4 zákona o odpovědnosti za přestupky lze podat až poté, co nabyde rozhodnutí o přestupku právní moci.
14. Žalovaný se neztotožnil ani s argumentací žalobce, dle níž zápočet výkonu trestu provedený Magistrátem v rozhodnutí o přestupku není pravomocný. Ve výrokové části rozhodnutí Magistrátu města Plzně, č. j. MMP/077670/20, je mj. výrok následujícího znění: *„Do doby výkonu správního trestu zákazu činnosti spočívajícího v zákazu řízení všech motorových vozidel se dle ustanovení § 118c odst. 3 zákona o silničním provozu započítává doba zadržení řidičského průkazu ode dne 19. 10. 2017, kdy byl obviněnému zadržen řidičský průkaz policistou podle ustanovení § 118b zákona o silničním provozu, do dne 20. 12. 2019, kdy byl obviněnému na základě žádosti o vrácení řidičského průkazu na podkladě ustanovení § 118c odst. 2 písm. c) bod 1 zákona o silničním provozu vrácen.“* Rozhodnutím žalovaného ze dne 11. 6. 2020, č. j. PK-DSH/5554/20, bylo toto rozhodnutí podle § 90 odst. 5 správního řádu bez jakékoliv změny potvrzeno. Není tedy pravda, že by o zápočtu nebylo pravomocně rozhodnuto. Takovýto závěr nelze dovozovat ani ze skutečnosti, že údaj o zápočtu doby zadržení řidičského průkazu do doby výkonu trestu není součástí výroku rozhodnutí o odvolání, neboť v tom není třeba přezkoumávané rozhodnutí nad rámec jeho data a čísla jednacího nijak blíže vymezovat.

15. Navzdory tomu však žalovaný uvedl, že stanoví-li § 47 odst. 3 přestupkového zákona, že „Do doby zákazu činnosti se započítává doba, po kterou pachatel na základě úředního opatření učiněného v souvislosti s projednávaným přestupkem již nesměl tuto činnost vykonávat“, pak je zřejmé, že správní orgán je povinen do doby zákazu činnosti započítat celou dobu zadržení řidičského průkazu. Je-li doba zadržení řidičského průkazu delší než doba, na níž byl trest zákazu činnosti uložen, pak může obviněný (za předpokladu splnění dalších zákonných podmínek) řídit motorové vozidlo ode dne právní moci rozhodnutí o přestupku. Pokud by ostatně žalobcová úvaha, že mu zápočet doby zadržení řidičského průkazu nebyl platně proveden, byla správná, pak by do současné doby vykonával trest zákazu činnosti a nemohlo by mu být dne 24. 6. 2020 vráceno řidičské oprávnění. Žalovaný má za to, že vzhledem k tomu, že žalobce vykonal celý trest již ke dni 18. 6. 2020, byla jeho žádost doručená Magistrátu dne 23. 6. 2020 bezpředmětná. Kladné vyřízení žádosti nebylo nikdy možné, neboť v době podání žádosti neexistoval žádný „zbytek“ trestu, který by dosud nebyl vykonán a od jehož výkonu by tak bylo možno upustit.
16. Řízení, které bylo zahájeno podáním žalobcovy žádosti, tedy od počátku postrádalo svůj předmět, o němž by mohlo být vydáno ať již pozitivní, nebo negativní rozhodnutí. Zároveň je zřejmé, že právní postavení žalobce by se meritorním posouzením jeho bezpředmětné žádosti nijak nezměnilo, neboť bez ohledu na to, zda by žádost podal či nikoliv a jak byla vyřízena, mohl žádat o vrácení řidičského oprávnění již ode dne právní moci rozhodnutí o přestupku, tedy ode dne 18. 6. 2020. Žalobcová žádost dle § 47 odst. 3 zákona o odpovědnosti za přestupky tedy od počátku neměla žádný smysl, když její účel byl obligatorním provedením zápočtu doby zadržení řidičského průkazu do doby výkonu trestu zákazu činnosti vyprázdněn.
17. Stran námitky podjatosti vyřizující úřednice žalovaný shodně jako v odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí uvedl, že případný chybný postup úřední osoby v tom či onom řízení sám o sobě nezakládá důvod o její nepodjatosti. O nepodjatosti úřednice paní Augustýnové nadto bylo v řízení o přestupku pravomocně rozhodnuto.
18. Na základě výše uvedeného žalovaný navrhl žalobu zamítnout.

[IV] Rozhodnutí soudu

19. Řízení ve správním soudnictví je upraveno zákonem č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „soudní řád správní“ nebo „s. ř. s.“).
20. Podle § 75 odst. 1 soudního řádu správního, soud při přezkoumání rozhodnutí vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu.
21. Podle § 75 odst. 2 věty první soudního řádu správního, soud přezkoumá napadené výroky rozhodnutí v mezích žalobních bodů.
22. Při jednání před soudem dne 25. 1. 2023 zástupkyně žalobce a žalovaný setrvali na svých argumentacích uplatněných v žalobě a ve vyjádření žalovaného k ní.
23. Žaloba není důvodná.
24. Stran skutkového stavu soud připomíná, že žalobce byl dne 19. 10. 2017 coby řidič motorového vozidla kontrolován policejní hlídkou. V rámci kontroly byla provedena žalobcová dechová zkouška. Bylo uzavřeno, že v žalobcově těle byla stanovena minimální hodnota 0,73 g/kg alkoholu v krvi v době řízení vozidla. Pro podezření ze spáchání přečinu ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odst. 1 trestního zákoníku byla věc nejprve řešena Okresním soudem Plzeň-město. Ten však následně rozhodl, že

projednávaný skutek není trestným činem, avšak mohl by být posouzen jako přestupek. Trestní řízení ve věci bylo vedeno ode dne 1. 11. 2017 (zahájeny úkony trestního řízení) do dne 16. 4. 2019, kdy bylo vydáno a nabylo právní moci usnesení o postoupení věci k projednání a rozhodnutí Magistrátu města Plzně.

25. Žalobci byl zadržen řidičský průkaz ode dne 19. 10. 2017 do dne 20. 2. 2019. Rozhodnutím Magistrátu města Plzně ze dne 2. 4. 2020, č.j. MMP/077670/20, byl žalobce uznán vinným přestupkem podle § 125c odst. 1 písm. b) zákona o silničním provozu v souvislosti s porušením § 5 odst. 2 písm. b) téhož zákona. Magistrát města Plzně uložil žalobci za tento přestupek pokutu ve výši 11 250 Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 9 měsíců. Ve výrokové části rozhodnutí ze dne 2. 4. 2020, č.j. MMP/077670/20, bylo vysloveno i to, že se do doby výkonu správního trestu zákazu činnosti (= 9 měsíců s účinností ode dne nabytí právní moci rozhodnutí) započítává doba zadržení řidičského průkazu (ode dne 19. 10. 2017 do dne 20. 2. 2019). Žalobcovo odvolání proti tomuto rozhodnutí Krajský úřad Plzeňského kraje zamítl rozhodnutím ze dne 11. 6. 2020, č.j. PK-DSH/5554/20, a napadené rozhodnutí Magistrátu města Plzně potvrdil (pravomocné ke dni 18. 6. 2020). Žalobcova žádost o upuštění od výkonu zbytku správního trestu zákazu činnosti spočívajícího v zákazu řízení všech motorových vozidel byla správnímu orgánu I. stupně doručena dne 23. 6. 2020.
26. Žalobce brojil proti rozhodnutí Krajského úřadu Plzeňského kraje ze dne 11. 6. 2020, č.j. PK-DSH/5554/20, žalobou (Krajským soudem v Plzni evidovanou pod sp. zn. 17 A 72/2020), která byla rozsudkem ze dne 8. 10. 2021, č.j. 17 A 72/2020-83, zamítnuta. Proti tomuto rozsudku podal žalobce kasační stížnost (u Nejvyššího správního soudu věc evidována pod sp. zn. 5 As 377/2021), o které nebylo dosud rozhodnuto. Kasační stížnosti nebyl přiznán odkladný účinek.
27. Žalobou v předmětné věci se žalobce domáhal zrušení napadeného rozhodnutí, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno prvoinstanční rozhodnutí, jímž bylo dle § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu zastaveno řízení ve věci žalobcovy žádosti o upuštění od výkonu zbytku trestu zákazu činnosti spočívajícího v zákazu řízení všech motorových vozidel, neboť žádost se stala zjevně bezpředmětnou. Magistrát konstatoval, že zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel uložený žalobci na dobu 9 měsíců „je účinný ode dne nabytí právní moci předmětného rozhodnutí, tedy ode dne 18. 6. 2020“ a byl ke dni podání žádosti vykonán, neboť „do doby výkonu správního trestu zákazu činnosti spočívajícího v zákazu řízení všech motorových vozidel se dle ustanovení § 118c odst. 3 zákona o silničním provozu, započítala doba zadržení řidičského průkazu ode dne 19. 10. 2017, kdy byl Mgr. L. R. řidičský průkaz policistou podle ustanovení § 118b zákona o silničním provozu zadržen, do dne 20. 2. 2019, kdy mu byl na základě žádosti o vrácení řidičského průkazu na podkladě ustanovení § 118c odst. 2 písm. c) bod 1 zákona o silničním provozu vrácen.“ Žalovaný takový názor aproboval.
28. Soud se nejprve zabíral námitkou podjatosti oprávněné úřední osoby J. A.
29. Podle § 14 odst. 1 správního řádu platí: *Každá osoba bezprostředně se podílející na výkonu pravomoci správního orgánu (dále jen „úřední osoba“), o níž lze důvodně předpokládat, že má s ohledem na svůj poměr k věci, k účastníkům řízení nebo jejich zástupcům takový zájem na výsledku řízení, pro nějž lze pochybovat o její nepodjatosti, je vyloučena ze všech úkonů v řízení, při jejichž provádění by mohla výsledek řízení ovlivnit.*

30. Námitka, tak jak byla žalobcem formulována, nemůže ve světle zákonných požadavků obstát. Fakt, že J. A. byla oprávněnou úřední osobou jak ve věci rozhodování o žalobcově vině z přestupku podle § 125c odst. 1 písm. b) zákona o silničním provozu [v souvislosti s porušením § 5 odst. 2 písm. b) téhož zákona], tak ve věci jeho žádosti o upuštění od výkonu zbytku správního trestu zákazu činnosti spočívajícího v zákazu řízení všech motorových vozidel, není bez dalšího žádným z důvodů, které citované ustanovení správního řádu s podjatostí spojuje. Z toho, co bylo žalobcem vyjeveno, nelze nikterak dovodit, že by J. A. měla kvůli poměru k věci, k účastníkům řízení nebo jejich zástupcům zájem na určitém výsledku řízení. To, že se žalobce neztotožnil s tím, jak bylo v obou řízeních rozhodnuto, ještě neznamená, že oprávněná osoba byla podjatá.
31. Dále, jako nedůvodné, protože míjející se s předmětem přezkumu ve věci sp. zn. 77 A 177/2020, soud shledal námitky, podle kterých *„není pravdou, že by došlo k tomu, že by zápočet doby zadržení řidičského průkazu byl pravomocný“*, *„není však zřejmé, v jakém rozsahu, když toto období je podstatně delší než uložená doba a je tedy otázkou, jak správní orgán a v jaké části tuto dobu započtl“*, přičemž *„s ohledem na to, že v odvolacím rozhodnutí Krajského úřadu Plzeňského kraje, Odboru dopravy a silničního hospodářství, ze dne 11. 6. 2020, č.j. PK-DSH/5554/20, sp. zn. ZN/2385/DSH/19, není o této části výroku, tedy o zápočtu trestu zákazu činnosti rozhodnuto, nemohla tato část výroku nabyt právní moci.“*
32. Jak je uvedeno výše, žalobci byla Magistrátem města Plzně za specifikovaný přestupek uložena a) pokuta ve výši 11 250 Kč a b) zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 9 měsíců (s účinností ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí). Výroková část dále obsahuje následující text: *„Do doby výkonu správního trestu zákazu činnosti spočívajícího v zákazu řízení všech motorových vozidel se dle ustanovení § 118c odst. 3 zákona o silničním provozu, započítává doba zadržení řidičského průkazu ode dne 19. 10. 2017, kdy byl obviněnému zadržen řidičský průkaz policistou podle ustanovení § 118b zákona o silničním provozu, do dne 20. 2. 2019, kdy byl obviněnému na základě žádosti o vrácení řidičského průkazu na podkladě ustanovení § 118c odst. 2 písm. c) bod 1 zákona o silničním provozu vrácen.“*. Rozhodnutím Krajského úřadu Plzeňského kraje ze dne 11. 6. 2020, č.j. PK-DSH/5554/20, bylo žalobcovo odvolání proti rozhodnutí Magistrátu města Plzně zamítnuto a toto rozhodnutí bylo jako celek potvrzeno. Právní moc nastala ke dni 18. 6. 2020. Ergo, ke dni 18. 6. 2020 se stala pravomocnou i část výroku o započtení doby zadržení řidičského průkazu. Případné námitky zpochybňující tuto skutečnost proto měly být uplatněny v řízení o žalobě vedeném pod sp. zn. 17 A 72/2020, nikoliv v řízení vedeném soudem pod sp. n. 77 A 177/2020.
33. Totožný názor a z téhož důvodu má soud i stran žalobního tvrzení, podle kterého *„žalobce nikdy nesouhlasil s tím, aby mu do výkonu trestu byla započítávána celá doba, po kterou neměl řidičský průkaz a správní orgán se ani nevyjádřil k tomu, co se má stát s dobou, po kterou mu byl zadržen řidičský průkaz a která byla delší než byl uložený trest.“* I tato argumentace je mimoběžná s předmětem řízení v nyní souzené věci a měla být uplatněna v řízení vedeném pod sp. zn. 17 A 72/2020.
34. Podstatou soudního přezkumu ve věci vedené soudem pod sp. zn. 77 A 177/2020 je to, zda v době, ve které správní orgán rozhodoval o žádosti o upuštění od výkonu zbytku správního trestu zákazu činnosti spočívajícího v zákazu řízení všech motorových vozidel, tu existoval onen trest, k němuž se žalobcova žádost vztahovala, a prominutí, jehož zbytku se domáhal.
35. Soud dospěl k závěru, že nikoliv.

36. Podle § 47 odst. 3 přestupkového zákona platí: „Do doby zákazu činnosti se započítává doba, po kterou pachatel na základě úředního opatření učiněného v souvislosti s projednávaným přestupkem již nesměl tuto činnost vykonávat.“
37. Podle § 93 odst. 1 písm. f) přestupkového zákona platí: „Ve výrokové části rozhodnutí o přestupku, kterým je obviněný uznán vinným, se kromě náležitostí podle správního řádu uvede výrok o započtení doby, po kterou obviněný na základě úředního opatření učiněného v souvislosti s projednávaným přestupkem již nesměl činnost vykonávat, do doby zákazu činnosti.“
38. Vzhledem k dikci těchto ustanovení je zřejmé, že správní orgán (ve smyslu § 47 odst. 3 přestupkového zákona) nemá možnost správní úvahy, zda k započtení doby přistoupí, ale učinit tak musí. Vzhledem k tomu, že řídit motorová vozidla v souladu s požadavky zákona o silničním provozu je možné pouze s platným řidičským průkazem, nemůže být pochyb o tom, že byl-li řidičský průkaz žalobci zadržen v období ode dne 19. 10. 2017 do dne 20. 2. 2019, je právě toto období onou dobou, po kterou „pachatel na základě úředního opatření učiněného v souvislosti s projednávaným přestupkem již nesměl tuto činnost vykonávat.“ A dále, ve smyslu § 93 odst. 1 písm. f) přestupkového zákona rovněž nemůže být pochyb o tom, že výroková část rozhodnutí o přestupku musí obsahovat výrok o započtení doby, po kterou obviněný nemohl vykonávat specifikovanou činnost.
39. Výrok rozhodnutí Magistrátu města Plzně ze dne 2. 4. 2020, č.j. MMP/077670/20, tak byl v souladu s požadavky § 47 odst. 3 a § 93 odst. 1 písm. f) zákona o odpovědnosti za přestupky.
40. Je zřejmé, že byla-li doba uloženého správního trestu spočívajícího v zákazu činnosti kratší než doba, která má být do doby zákazu započtena, je trest zákazu činnosti v okamžiku právní moci rozhodnutí ukládajícího pachateli přestupku takový trest, již vykonán. V nyní souzené věci měl žalobce zadržen řidičský průkaz na dobu 16 měsíců a 1 dne, trest zákazu činnosti uložený rozhodnutím Magistrátu města Plzně ve spojení s rozhodnutím Krajského úřadu Plzeňského kraje byl uložen na dobu 9 měsíců s účinností ode dne nabytí právní moci rozhodnutí. Ta nastala ke dni 18. 6. 2020, zatímco žalobcova žádost o upuštění od výkonu zbytku správního trestu byla správnímu orgánu I. stupně doručena dne 23. 6. 2020. Tedy poté, co byl devítiměsíční trest uložený ve správním řízení vykonán. Ke dni podání žalobcovy žádosti tak již nebylo, laicky řečeno, co promíjet.
41. Správní orgán I. stupně oprávněně zastavil řízení ve věci žalobcovy žádosti podle § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu („Řízení o žádosti správní orgán usnesením zastaví, jestliže žádost se stala zjevně bezpředmětnou.“).
42. Soud nemá vzhledem k výše uvedenému pochyb o tom, že žalobcova žádost byla zjevně bezpředmětná již v době jejího podání. Stran procesního řešení takové situace soud odkazuje, stejně jako tak učinil žalovaný v napadeném rozhodnutí (str. 5 a 6), na názor vyjevený v komentáři ke správnímu řádu: „V případě, že se žádost stala zjevně bezpředmětnou (např. v případě řízení podle stavebního zákona o odstranění stavby, kterou před ukončením řízení zničí katastrofa), správní orgán řízení zastaví podle písmene g). Výkladem a maiori ad minus by pak bylo nutné podřadit pod tento důvod pro zastavení řízení i případy, kdy se žádost nestala zjevně bezpředmětnou teprve dodatečně, ale byla zjevně bezpředmětnou již v době svého podání.“ (srov. Jemelka, L., Pondělíčková, K., Bohadlo, D. Správní řád. Komentář. 5. vydání. Praha: C. H. Beck, 2016, str. 350). Tedy, hledí-li se jako na bezpředmětnou na

žádost, která se stala bezpředmětnou v průběhu řízení, tím spíše je jako takovou považovat žádost, která pozbyla svůj předmět ještě před jejím podáním.

43. V rámci ústního projednání věci dne 25. 1. 2023 byla zástupkyní žalobce vznesena námitka, že součástí správního spisu ve věci žalobcovy žádosti o upuštění od výkonu zbytku správního trestu zákazu činnosti spočívajícího v zákazu řízení všech motorových vozidel nebylo (při rozhodování správních orgánů v souzené věci) rozhodnutí Krajského úřadu Plzeňského kraje ze dne 11. 6. 2020, č.j. PK-DSH/5554/20. Správní orgány tak rozhodovaly na základě podkladů, které nebyly součástí správního spisu.
44. Podstatné pro posouzení vznesené námítky je, že byla uplatněna opožděně. Podle § 71 odst. 2 věty třetí s. ř. s. lze rozšířit žalobu na dosud nenapadené výroky rozhodnutí nebo ji rozšířit o další žalobní body jen ve lhůtě pro podání žaloby. A lhůta pro podání žaloby činí v případě žaloby proti rozhodnutí správního orgánu 2 měsíce poté, kdy „rozhodnutí bylo žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení nebo jiným zákonem stanoveným způsobem, nestanoví-li zvláštní zákon lhůtu jinou“ (§ 72 odst. 1 s. ř. s.). Soud proto k opožděné námitce nepřihlédl. *Obiter dictum* pak soud připomíná, že byt' bylo rozhodnutí Krajského úřadu Plzeňského kraje ze dne 11. 6. 2020, č.j. PK-DSH/5554/20, skutečně vloženo do správního spisu až následně, rozhodující je, že součástí spisu ve věci žalobcovy žádosti o upuštění od výkonu zbytku správního trestu bylo rozhodnutí Magistrátu města Plzně ze dne 2. 4. 2020, č.j. MMP/077670/20, s vyznačenou doložkou právní moci ke dni 18. 6. 2020 a výpis z evidenční karty řidiče (žalobce).
45. Vzhledem k tomu, že žaloba nebyla shledána důvodnou, soud ji ve smyslu § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

[V] Náklady řízení

46. Žalovaný správní orgán, který měl ve věci plný úspěch, má podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. právo na náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení před soudem proti žalobci, který ve věci úspěch neměl. Žalovanému správnímu orgánu žádné specifické náklady soudního řízení nevznikly, a proto bylo rozhodnuto tak, že na náhradu nákladů řízení nemá žádný z účastníků právo.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost. Kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozsudku. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 25. 1. 2023

Mgr. Jaroslav Škopek v.r.
předseda senátu